

РЕШЕНИЕ

№ 2556

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1378** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Г. Г., чрез адвокат Р. срещу решение № 5170 от 16.12.2022 г., постановено по административно наказателно дело (анд) № 9060/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 111 състав, в частта, в която е изменено наказателно постановление № 42 – 0001429/25.05.2022 г. издадено от директора на РД „АА“ - С..

С оспореното НП в изменената му част на касатора на основание чл. 177, ал. 3, предл. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“, за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП във вр. с чл. 7, ал.1, т.б, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, намалена от 1 500 на 500 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

По време на проведеното по делото съдебно заседание, касаторът не се явява.

Пълномощникът му адвокат Р. поддържа жалбата

Ответникът не се представлява и не ангажира становище по основателността на жалбата.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на На 05.04.2022 г., около 15:15 часа, на Републикански път II – 18, на разстояние от приблизително 1 километър преди пътен възел с [улица], с посока на движение към [населено място], служители в РД „АА“ - С. спрели касатора за проверка. Последният извършвал обществен превоз на товари (пясък) по маршрут Ч. – Г. в качеството си на служител при „Ейч Би Минералс“ ООД, видно от сключения между страните трудов договор от 07.10.2016 г. При проверката на управлявания от касатора товарен автомобил марка „Волво ФМ“ с рег. No СВ 6452 СР от кат. No 3,5 – осен, собственост на дружеството – превозвач било установено, че МПС - то било с пет оси, с две управляеми оси при измереното разстояние между осите от 1,40 на двойката задвижваща /3 - та и 4 та/. Сумата от натоварването на тройната ос била 32,450 кг. при максимално допустимо натоварване на 24 000 кг., видно от кантарната бележка No 0399 от 15:15 часа на същата дата на ИИ „АА“ измерено с електронна мобилна везна тип ELIAUTO EX101, с инд. No EX1010029, а за установяване на разстоянието между тях е употребена ролетка Solla Sattelite. С това си действие е надвишил установените норми на МРРБ с претоварване с 8,450 кг.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 318053/05.04.2022 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, но наказващият орган е определил неправилно размерът на наказанието, като не е съобразил разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, поради което достигнал до извода, че НП следва да бъде изменено, като размерът на наказанието бъде намален до законоустановения минимум. При тези мотиви първоинстанционният съд е изменил НП, намалявайки размера на наложеното наказание на 500 лв.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на касатора чрез изпращане на съобщение на 12.01.2023 г., поради което следва, че подадената чрез СРС на 03.01.2023 г. жалба /вх. № 953/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с

изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 139, ал.1, т. 2, пр. 3 от ЗДвП движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за сумата от натоварванията на ос на една тройна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е над 1,3 m - 24 t.

С оглед направеното възражение от пълномощника на ответника СРС двукратно е изисквал от на РД „АА“ – С. доказателства, от които да се установи годността на електронната везна, с която са измерени осите на процесния товарен автомобил, към датата на извършване на нарушението, а именно 05.04.2022 г. От представените по делото документи (заявление и приложение № 1 към заявлението за проверка), се установява единствено, че до неустановено териториално звено "Мерки и измервателни уреди" на Българския институт по метрология е подадено заявление за проверка № 000029-20908/18.04.2022 г. на електронна везна, ЕХ 101, № 4678, с идентификационен № ЕХ[ЕИК], с обхват 15 000 кг.

От цитираните документи не се установява нито до кое териториално звено "Мерки и измервателни уреди" на Българския институт по метрология е подадено заявлението, нито дали то е било прието, нито дали в действителност е била извършена проверката. Съгласно действащата към момента на извършване на твърдяното нарушение нормативна уредба, а именно чл. 23 от Глава четвърта – контрол на средствата за измерване от Закона за измерванията (ЗИ), на контрол по реда на тази глава подлежат средствата за измерване, компонентите, спомагателното оборудване и допълнителните устройства към тях, наричани по-нататък "средствата за измерване", които се използват в случаите по чл. 5 и са определени в наредбата по чл. 28 (бел. на докладчика - Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, наричана по-надолу само Наредбата, в приложимата към 05.04.2022 г. редакция).

По силата на чл. 38 от ЗИ, първоначалните и последващите проверки на средства за измерване се извършват от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Според чл. 39 от с.з., първоначална проверка на средства за измерване от одобрен тип и на средства за измерване, които не подлежат на одобряване на типа, се извършва с цел пускането им на пазара и/или в действие и се удостоверява със знаци за първоначална проверка.

В разглеждания казус, макар да не е установено какъв е бил точно видът на процесната електронна везна, настоящият съдебен състав намира, че същата спада към средствата за измерване, посочени в раздел II от Наредбата – неавтоматични

везни. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от Наредбата, везните с неавтоматично действие се пускат на пазара и/или в действие след оценено и удостоверено съответствие със съществените изисквания, определени по реда на Наредбата за съществените изисквания и оценяване на съответствието на везни с неавтоматично действие, и подлежат на последващи проверки по реда на наредбата, когато се използват за измерване на маса при пресмятане на такси, тарифи, данъци, глоби, възнаграждения, надбавки, обезщетения или други подобни плащания. Безспорно в случая, измерването на натоварването на осите на МПС, извършвано от ИА „АА“, цели да се установи, дали натоварването отговаря на изискванията на цитирана Наредба № 11/03.07.2001 г. и ако се установи превишаване на максимално допустимото натоварване, дали са платени съответните такси, съгласно чл. 8, ал. 5 от с.н.

От изложеното се налага категоричния извод, че електронна везна, ЕХ 101, № 4678, с идентификационен № ЕХ[ЕИК] е средство за измерване, което съгласно ЗИ и Наредбата е следвало да премине преди пускането му в действие през първоначална и последващи проверки.

В административно-наказващия орган е било да докаже, че тази везна, е преминала през такива проверки, в съответното териториално звено "Мерки и измервателни уреди" на Българския институт по метрология.

Неустановяването на визираното обстоятелство, въпреки, че за същото са дадени указания от страна на първоинстанционния съд, води до заключението, че измерването е извършено със средство, чиято изправност и годност не е установена, съгласно посочените по-горе нормативни изисквания.

Като не е съобразил тези факти и не ги е подложил на анализ в мотивите на постановеното решение, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, като по същество се отмени и оспореното НП.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски, направени за адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5170 от 16.12.2022 г., постановено по анд № 9060/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 111 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42 – 0001429/25.05.2022 г. издадено от директора на РД „АА“ – С., с което на Д. Г. Г. основание чл. 177, ал. 3, предл. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) е наложено административно наказание „глоба“, за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗДВП, във връзка с чл. 7, ал.1, т.б, б. „б“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на Д. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 750 (седемстотин и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1378 по описа за 2023 г. на Административен съд София – град и по анд № 9060/2022 г. на

Софийски Районен Съд – Наказателно отделение.
Решението е окончателно.